

Obowiązek ubezpieczenia stanowi przeszkodę, która nie jest ani uzasadniona ani proporcjonalna w odniesieniu do celu, któremu ma służyć. „Na pojęcie porządku publicznego można się powołać tylko w przypadku rzeczywistego i poważnego zagrożenia jednego z podstawowych interesów społeczności” a „wyjątek podyktowany względami porządku publicznego, podobnie jak wszystkie odstępstwa od ogólnych zasad wyrażonych w traktacie, powinien podlegać ścisłej interpretacji” (wyrok z dnia 19 stycznia 1999 r. w sprawie C-348/96 Postępowanie karne przeciwko Donatelli Calfie, Rec. 1999, str. I-11, pkt 21 i 23).

Ponadto ograniczenie to wydaje się być niewłaściwym środkiem do osiągnięcia celu, dla realizacji którego zostało ustanowione, ponieważ taki uogólniony obowiązek ubezpieczenia stanowi przeszkodę w tworzeniu się specjalizacji w ramach zakładów ubezpieczeń i osłabia jej skuteczność. Specjalizacja taka pomogłaby lepiej i skuteczniej zaspokajać potrzeby konsumentów.

Wreszcie, ograniczenie takie wykracza poza to, co niezbędne dla osiągnięcia celu polegającego na utrzymaniu porządku publicznego lub zapewnieniu ochrony konsumentom, i to zarówno pod względem geograficznym (same władze włoskie przyznają, że problemy związane z porządkiem publicznym dotyczą tylko „określonych obszarów geograficznych” na terytorium kraju), jak i co do jego treści, ponieważ działające na terenie Włoch zakłady ubezpieczeń mają obowiązek ubezpieczyć każdego właściciela lub kierowcę pojazdu silnikowego, niezależnie od tego, jakie jest ryzyko wystąpienia odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez tego właściciela lub kierowcę osobom trzecim.

⁽¹⁾ Dz.U. 1992 L 228, str. 1.

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 26 września 2006 r. w sprawie T-94/05 Athinaiki Techniki AE przeciwko Komisji wniesione w dniu 21 grudnia 2006 r. przez Athinaiki Techniki AE

(Sprawa C-521/06 P)

(2007/C 42/26)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Athinaiki Techniki AE (przedstawiciel: S. A. Pappas, Δικηγόρος)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich, Athens Resort Casino AE Symmetochon

Żądania wnoszącej odwołanie

— uchylenie zaskarżonego postanowienia;

- uwzględnienie żądań przedstawionych w pierwszej instancji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie powołuje jeden zarzut na poparcie swojego odwołania oparty na błędzie popełnionym przez Sąd w kwalifikacji prawnej pisma dotyczącego umorzenia postępowania w sprawie złożonej przez nią skargi. Z jednej bowiem strony, mając na względzie stan akt sprawy, umorzenie postępowania przez Komisję miało charakter ostateczny; z drugiej strony z kontekstu, w jakim Komisja się wypowiedziała, jednoznacznie wynika, że wydała ona w dorozumiany sposób decyzję z uzasadnieniem dotyczącą kwalifikacji zakwestionowanej pomocy państwa. W konsekwencji Sąd naruszył prawo, uznając, że zaskarżone pismo nie może być przedmiotem skargi i odrzucając skargę jako niedopuszczalną.

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-522/06)

(2007/C 42/27)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: A. Alcover San Pedro, B. Stromsky, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie określając minimalnych wymagań kwalifikacyjnych dla niektórych członków personelu zatrudnionego w dziedzinie odzyskiwania, recyklingu, regeneracji lub niszczenia substancji regulowanych zgodnie z art. 16 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową⁽¹⁾ i nie podejmując w odniesieniu do regionu Walonii wszelkich wykonalnych środków ostrożności w celu zapobiegania wyciekom substancji regulowanych i ich minimalizowania oraz nie przeprowadzając corocznych kontroli tych wycieków zgodnie z art. 17 ust. 1 tego rozporządzenia, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 16 ust. 5 i art. 17 ust. 1 tego rozporządzenia;
- obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.